

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino
Lugduni, M. DC. LXXX.**

47. Enumerantur alij casus, in quibus donatio Patris facta filio est valida.
Ex p. 8. tr. 6. res. 36.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76413)

De Donationibus. Ref. XLVII. &c. 335

de donationibus in rubric. de substantial. n. 16. Anton. Gabr. Roman. d. i. de don. concl. 6. n. 5. Illud certum est, donationem morte patris non confirmari, quando immoderata est, nimirum ceteris liberis praeiudicat. Gailius d. obseru. 28. n. 15. Henricus Bocerus de donat. cap. 3. num. 10.

2. Sed non deferam hic addere verba Patris Vvadingi, *in tract. de contr. disp. 1. dub. 10. vbi sic ait. Dico, pater filio in potestate existenti non potest donationem puram inter viuos facere; dixi donationem inter viuos, quia mortis causa facta valet, imò ipsa donatio inter viuos sustinetur in vim donationis mortis causa; cum limitatione tamen quam est. donationes quas parentes habent, vt insinuetur donatio, si excedat summam legibus taxatam, scilicet quingentos aureos; & si insinuetur, non requiritur expressa confirmatio illius facta in morte parentis, sed solum silentium eius, vel non reuocatio sufficit ad eam confirmandam; quod etiam sufficit vt retrahatur ad tempus factae donationis, & eo loco habeatur, ac si fuisset inter viuos facta, & valida à principio. Si verò non sit facta insinuatio, solum silentium non sufficit, sed debet saltem in eo, quod excedit quingentos aureos, expressè confirmari in morte, & tunc non retrahitur ad tempus factae donationis, sed tantum incipit à tempore mortis.*

3. Sed, an donatio à patre filiis sit, eo mortuo, ad hereditatis diuisionem conferenda; vide Layman lib. 3. tract. 4. c. 12. n. 11. Molinam tom. 1. tract. 1. disp. 243. Baunium in Theolog. mor. tom. 3. lib. 2. tract. 1. quest. 16. & ex Iuriconsultis Fachinæum controuers. iur. lib. 5. c. 81. & sequenti.

RESOL. XLVII.

Enumerantur alij casus, in quibus donatio patris facta filio est valida. Ex p. 8. tr. 6. Ref. 6.

§. 1. Dico primo, quod valet donatio à patre filiæ facta quando pater donat filiæ causa dotis, vt notat Iacobus Menochius lib. 1. p. 5. sumpt. 29. n. 74. & Corasius ad Isyruer à fratres. §. questum. num. 60. segg. Ioannes Scharidus, ad l. 2. n. 4. C. de inoff. don. Rollandus à Valle, in tract. de iur. dot. q. 100. n. 3. Et ideo valet donatio propter nuptias, quam pater filio facit. Gratianus disceptat. for. 197. n. 1. Schneidevvin. ad §. alia. n. 77. Inft. de donationibus.

2. Dico secundo, valere donationem, quam pater facit filio in militiam abeunti. Scharid. in l. 2. n. 3. de inoff. don. & Hunnius in Encycl. iur. p. 3. tit. 26. c. 1. n. 24. Deinde summus Princeps filio suo donare potest, & valet eiusmodi donatio, quia Princeps legibus civilibus solutus est, l. Princeps. ff. de legibus. Prohibitio verò donationis inter patrem & filium iuris civilis est. Andreas Gailius d. obseru. 38. n. 16. Menochius lib. 3. ref. 29. n. 96. & segg. Trentacinius d. iur. donat. ref. 8. n. 9. Nicolaus Intrigliolus tr. de substit. cent. 2. q. 90. n. 8.

3. Dico tertio, quod donatio à patre facta filio emancipato, statim ab initio valida est, nec confirmatione indiget. Gailius obseru. 38. n. 24. Daniel Molerus lib. 2. semet. c. 16. n. 6. Antonius Gomezius d. iur. de do. mat. c. 4. n. 25. Scharidus ad l. 2. n. 11. C. de inoff. test. Aded vt donatio filiofamilias facta confirmetur per mortem patris subsecutam. Molerus c. 16. n. 6. Henricus Bocerus de donationibus, c. 3. n. 12. Mozzius d. tit. de donationibus, rubr. de personis inter quas, n. 17.

4. Alios etiam casus enumerat Lessius lib. 2. cap. 18. dub. 12. num. 61. vbi sic ait. Sunt aliqui casus, in quibus donatio patris in filium sub patria potestate constitutum statim valet. Primo, si aliquid detur in dotem, vel ad matrimonium. Secundo, cum donat bona mobilia proficiendi ad bellum. Tertio, si professuro aliquam disci-

plinam libros donet, hæc enim duo genera efficiuntur statim castrensia, vel quasi castrensia bona. Quarto, si viumfructum, quem habet in bonis aduentitiis filij, condonet filio. Quinto, si in remunerationem obsequiorum. Denique, in omnibus penè casibus, in quibus donatio inter coniuges valet statim, valet etiam parentis in filium. Ita Lessius, cui adde Hurtadum, disp. 1. diff. 7. & Baunium in Theol. mor. tom. 3. lib. 2. tr. 4. q. 9.

pro tertio ita vt in not. 3. & supra in Ref. 40. §. Quinto. & pro Quinto huius §. supra in Ref. 45. & in aliis §§. eius not.

RESOL. XLVIII.

An pater teneatur non solum alimenta, sed etiam dotem filiis spiritibus præbere?

Et an hoc etiam procedat si pater sit Clericus, etiam post Constitutionem Pij V? Ex part. 6. tract. 7. & Misc. 2. Ref. 28.

§. 1. Negatiuam sententiam docet ex Theologis Molina de iust. i. 1. disp. 224. n. 2. Probatur hæc opinio, quia non valet argumentatio de alimentis ad dotem nam alimenta dantur dietim, aut in singulos menses, vel annos: dos autem simul, & vno cumulo constituitur: & sic in dote agitur de maiori præiudicio parentum, quam in alimentis, vnde licet Patres teneantur alere, non tamen tenentur dotare liberos spiritibus: posse tamen id efficere, si velint. Secundo, quia in dote erit scandalum, non autem in alimentis solutendis: nam in dote constituenda, videtur renouare patrem suam incontinentiam: & alios suo prauo exemplo ad peccatum provocare: non sic in alimentis præstandis, vt de se patet. Tertio, quia dos non constituitur primario ad alendam vitam, sed ad sustentandam familiam: parentes autem solum ductu naturæ tenentur vitam filiorum, si-liarumque spirituum alere, non verò familiam sustentare. Poterunt ergo parentes huiusmodi filios, & filias, si pauperes sint, dotare si velint, titulo elemosynæ, non tamen tenentur dotare: neque ad id possunt cogi in foro interno, aut externo.

2. His tamen non obstantibus affirmatiuam sententiam tenet Filiucius tom. 2. tr. 23. p. 2. c. 2. n. 42. Sanchez de matrim. lib. 4. disp. 16. num. 20. & segg. & lib. 7. disp. 88. n. 32. Surdus t. 3. conf. 310. n. 2. & t. 4. conf. 509. n. 1. & segg. & alij penes ipsos: quibus nouissime adde Trullench. in Decal. t. 1. lib. 4. c. 4. dub. 2. n. 22. vbi rectè obseruat hoc procedere, etiam si pater sit Clericus, & etiam post Constitutionem Pij V.

3. Fateor hæc secundam sententiam esse veriorē: sed si aliquis primam Molinæ velit amplecti, eum non damnarem: nam illam tanquam probabilem admittit Fagundez in Decal. tom. 1. lib. 4. c. 1. n. 7.

Sup. hoc in fra in tr. 8. Ref. 112. §. vlt. Sed lege eam per totam, vt plena scias, quid facere poterit, aut marer cum filiis spiritibus.

RESOL. XLIX.

An pater possit renuocare beneficio legis Si vnquam, & donationem facere extraneis in præiudicium filiorum? Et notatur, quod in casu, quo donatio propter prolem superuenientem esset nulla, donatarum non obligari ad restitutionem, donec res donata reperatur.

Et docetur, quod in dubio ea est tenenda sententia, & interpretatio, quæ humanior est, & benignior. Ex p. 8. tr. 6. Ref. 60.

§. 1. Negatiuè respondet Hurt. disp. 1. diff. 7. Dicta donatio est nulla, quamuis renouauerit dictis legibus, quia facta sunt in fauorem filiorum futurorum, absque limitatione aliqua. Ita ille, cui adde ex Iuriconsultis Gailium lib. 1. obseru. 46. n. vlt. & Myrsinger cent. 5. obseru. 63.

2. Probatur hæc opinio, quia in dubio ea tenenda est sententia, & interpretatio, quæ humanior est ac benignior,

Sup. hoc in tom. 5. tr. 4.